

ע"פ 4059/17 - אמיר סלמה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 4059/17

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

המערער: אמיר סלמה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בת"פ 16-06-44840 שניתן ביום 18.4.2017 על ידי
כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ

תאריך הישיבה: ל' בניסן התשע"ח (15.4.2018)

בשם המערער: עו"ד פנינה כהן-שנדר
בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי-כראם
בשם שירות המבחן למבוגרים: הגב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט ג' קרא:

עמוד 1

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) בת"פ 44840-06-16 מיום 18.4.2017 בגדרו הושתו על המערער שמונה חודשי מאסר בפועל ושלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירה בנשק וכל עבירת אלימות שהיא פשע.

רקע והליכים קודמים

2. המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל התייחסות לעונש, בעבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, ובעבירה של סיוע לנסייון תקיפה לפי סעיף 379 יחד עם סעיפים 25 ו-31 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער החזיק ברשותו, במקום מסתור, שני רימוני הלם ורימון גז (להלן: הרימונים). על רקע סכסוך שהיה לאחר עם פלוני, הגיע המערער, לבקשת האחר, כשהוא נושא עימו את שלושת הרימונים, למקום מפגש מסוים. המערער מסר לאחר רימון גז והסביר לו כיצד להשתמש בו, ביודעו כי האחר מתכוון להשליך את הרימון לעברו של פלוני מתוך כוונה לפגוע בו. לאחר שהאחר השליך את רימון הגז לעבר פלוני, הסתיר המערער את שני רימוני ההלם במקום מסתור.

גזר דינו של בית משפט קמא

3. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים וקבלת תסקיר מבחן בעניינו של המערער קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה שנע בין ששה חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-20 חודשי מאסר, ודן את המערער למאסר לתקופה של שמונה חודשים בניכוי ימי מעצרו. בגזר הדין עמד בית המשפט על הפגיעה בשלום הציבור ובבטחון הפרט, על פוטנציאל הנזק הטמון בשימוש בנשק מהסוג הנדון ועל כך שאף שאין מדובר בנשק קטלני, לרימונים מהסוג המדובר פוטנציאל פוגעני שאין להקל בו ראש. בהתייחסו לנסיבותיו האישיות של המערער קבע בית המשפט, כי מהתסקיר עולה תמונה של אדם צעיר, בעל נסיבות חיים מורכבות, שבעברו הרשעות קודמות, שהתקשה להסביר את הרקע להחזקת הנשק. אף שהתסקיר מביע אופטימיות זהירה בדבר סיכויי המערער לשיקום והמליץ על עבודות שירות, החליט בית המשפט שלא לקבל את המלצת שירות המבחן. בית המשפט קבע כי התסקיר אינו חיובי במידה שתצדיק הימנעות משליחת המערער למאסר, משזהו העונש ההולם והראוי בנסיבות, לאור השימוש שנעשה בנשק לפתרון סכסוכים, כפי שנעשה כאן, ונסיבות עברו של המערער.

טענות הצדדים

4. המערער מבקש להקל בדינו ולהעמיד עונשו על ששה חודשים לריצוי בעבודות שירות. לגישתו, בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא קיבל את המלצת שירות המבחן, שכן המערער הינו בר שיקום ושליחתו למאסר בפועל בעיתוי זה תסתום את הגולל על סיכויי שיקומו.

בטיעוניה בעל פה התייחסה באת כוח המערער לתסקיר העדכני שהוגש בערעור, ממנו עולה כי שיתוף הפעולה

של המערער עם שירות המבחן לוקה וביקשה כי תינתן למערער הזדמנות לחדש את הקשר עם שירות המבחן על מנת שיוכל להיקלט בהליך טיפולי.

נציגת שירות המבחן הביעה בפנינו ספק באשר לנכונותו ומסוגלותו של המערער בעיתוי הנוכחי להשתלב בהליך שיקומי לאור התנהלותו עד כה.

באת כוח המשיבה ביקשה לדחות את הערעור בהיות העונש שהוטל על המערער הולם וראוי, ואינו חורג מרמת הענישה במקרים דומים, בהתחשב בפוטנציאל הפגיעה והנזק הטמון בהחזקת הרימונים, גם בהינתן טיבם - רימוני גז והלם. היא הפנתה לחוסר שיתוף פעולה של המערער עם שירות המבחן, מה שמותיר את אופציית הענישה מאחורי סורג ובריח, בהעדר סיכויי שיקום נראים לעין, כאופציה היחידה.

דיון והכרעה

5. עבירות הנשק בהן הורשע המערער ונסיבות ביצוען כאן, כאשר הנשק נמסר על ידי המערער לאחר, מתוך ידיעה כי נועד לפגוע באחרים, כשהמערער אף מתדרך את מקבל הנשק (רימון הגז) על אופן הפעלתו, הינן נסיבות המוסיפות נופך חומרה לעבירות של החזקת הנשק ונשיאתו. אף ש"דרגת החומרה הנעוצה בהחזקת רימונים כאלה פחותה מדרגת החומרה שבהחזקת רימונים רגילים ענין זה נוגע לענין העונש ולא להרשעה" (ע"פ 7124/06 דרורי נ' מדינת ישראל (9.5.2007)), עדיין רואה בית המשפט בהחזקת נשק מהסוג הנדון בחומרה - "עדיין מדובר בנשק שבכוחו לגרום פגיעה לאדם, בכפוף לקרבתו למוקד הפעלתו" (ע"פ 1323/13 רך נ' מדינת ישראל (5.6.2013)).

6. העבירות בגינן נותן המערער את הדין התרחשו באמצע שנת 2016, מאז חלפה לה תקופה של כשנתיים. במהלך התקופה הושטה למערער ידו של שירות המבחן, שהיה מוכן לסייע לו בשיקום. למרבה הצער, המערער לא השכיל לאחוז בחבל ההצלה שניתן לו, לא שיתף פעולה, ונראה כי הצהרותיו היום בדבר רצונו בשיקום ובטיפול הינן מהפה אל החוץ, ממניעים תועלתניים הנובעים מרצונו לזכות בהקלה בענישה.

בהתחשב בכמות הרימונים; מדיניות הענישה הנוהגת; השימוש שנעשה בנשק בנסיבותיו של מקרה זה לצורך פגיעה באחר; ועברו הפלילי של המערער - העונש שהוטל על המערער אינו חמור כלל ואף נוטה לקולה.

הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 22.5.2018 עד לשעה 10:00, שברשותו תעודת זהות. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, ט' באייר התשע"ח (24.4.2018).

